

“ ఆదిపర్వము ” - విశ్వ విఘ్నాన సర్వస్వమ్

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

ఘ్నాంబరధరం విఘ్నం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
పునస్తవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాలా మాం ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనౌష్ఠ పుట నిస్పృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అథ సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, దేవదేవోత్తమస్య, జగద్రక్షణార్థం, అవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి
బ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, అనుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనానాం, ఆధివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా, ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికాక్రిమిజనిత, సమస్త, దుష్టభావ నివారణార్థం
సర్వారిష్ట, నివృత్తిద్వారా, సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ, కామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థ ఫల
సిద్ధ్యర్థం, వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తిత, అనేక జన్మాఘ, నిబర్హణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్షణార్థం చ,
శ్రీమన్మహాభారతే, ఆదిపర్వణి, యథాశక్తి, పంచపంచాశదధికశతతమ, షట్పంచాశదధికశతతమ,
అధ్యాయాంతర్గత శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యాస ధ్యానమ్ ॥

వ్యాసం వశిష్టనప్తారం శక్తేః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరోశరోత్మజం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥

వ్యాసాయ విఘ్నరూపాయ వ్యాసరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మనిధయే వాసిష్ఠాయ నమోనమః ॥

అధ్యాయ:-155 పశ్చిమశ్చాశదధికశతతమో2ధ్యాయ: హిడిమ్బువధపర్వ
 పాణ్ణవకర్పకం వ్యాసస్య దర్శనం తేషామేకచక్రాయాం ప్రవేశశ్చ
అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి హిడిమ్బువధపర్వణి ఏకచక్రాప్రవేశే వ్యాసదర్శనే
పశ్చిమశ్చాశదధికశతతమో2ధ్యాయ: || 155 ||

వైశమ్పాయన ఉవాచ

తే వనేన వనం గత్వా ఘ్నన్తో మృగగణాన్ బహూన్ ।
 అపక్రమ్య యయూ రాజంస్త్వరమాణా మహారథాః ॥ 155-1 ॥

మత్స్యాంస్త్రిగర్తాన్ పశ్చాలాన్ కీచకానన్తరేణ చ ।
 రమణీయాన్ వనోద్దేశాన్ ప్రేక్షమాణాః సరాంసి చ ॥ 155-2 ॥

జటాః కృత్వా22త్మనః సర్వే వల్కలాజినవాససః ।
 సహ కున్త్యా మహాత్మానో బిభ్రతస్తాపసం వపుః ॥ 155-3 ॥

క్వచిద్వహన్తో జననీం త్వరమాణా మహారథాః ।
 క్వచిచ్ఛన్దేన గచ్ఛన్తస్తే జగ్ముః ప్రసభం పునః ॥ 155-4 ॥

బ్రాహ్మం వేదమధీయానా వేదాఙ్గాని చ సర్వశః ।
 నీతిశాస్త్రం చ సర్వజ్ఞా దదృశుస్తే పితామహమ్ ॥ 155-5 ॥

తే2భివాద్య మహాత్మానం కృష్ణద్వైపాయనం తదా ।
 తస్థుః ప్రాజ్ఞలయః సర్వే సహ మాత్రా పరన్తపాః ॥ 155-6 ॥

వ్యాస ఉవాచ

మయేదం వ్యసనం పూర్వం విదితం భరతర్షభాః ।
 యథా తు తైరథర్మేణ ధార్తరాష్ట్రైర్వివాసితాః ॥ 155-7 ॥

తద్విదిత్వాస్మి సమ్ప్రాప్తశ్చికిర్షుః పరమం హితమ్ ।
 న విషాదో2త కర్తవ్యః సర్వమేతత్సుఖాయ వః ॥ 155-8 ॥

సమాస్తే చైవ మే సర్వే యూయం చైవ న సంశయః ।
 దీనతో బాలతశ్చైవ స్నేహం కుర్వన్తి మానవాః ॥ 155-9 ॥

తస్మాదభ్యధికః స్నేహేలా యుష్మాసు మమ సామ్ప్రతమ్ ।
 స్నేహపూర్వం చికిర్షామి హితం వస్తన్నిబోధత ॥ 155-10 ॥

ఇదం నగరమభ్యాశే రమణీయం నిరామయమ్ ।

వసతేహ ప్రతిచ్ఛన్నా మమాగమనకాజ్ఞీణః ॥

॥ 155-11 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

ఏవం స తాన్ సమాశ్వాస్య వ్యాసః సత్యవతీసుతః ।

ఏకచక్రామభిగతః కున్తిమాశ్వాసయత్రభుః ॥

॥ 155-12 ॥

వ్యాస ఉవాచ

జీవత్పుత్రి సుతస్తే2యం ధర్మనిత్యో యుధిష్ఠిరః ।

ధర్మేణ పృథివీం జిత్వా మహాత్మా పురుషర్షభః ॥

॥ 155-13 ॥

పృథివ్యాం పార్థివాన్ సర్వాన్ ప్రశాసిష్యతి ధర్మరాట్ ।

పృథివీమఖిలాం జిత్వా సర్వాం సాగరమేఖలామ్ ॥

॥ 155-14 ॥

భీమసేనార్జునబలాద్యోక్ష్యతే నాత్ర సంశయః ।

పుత్రాస్తవ చ మాద్ర్యాశ్చ సర్వ ఏవ మహారథాః ॥

॥ 155-15 ॥

స్వరాక్షే విహరిష్యన్తి సుఖం సుమనసః సదా ।

యక్ష్యన్తి చ నరవ్యాఘ్రా నిర్జిత్య పృథివీమిమామ్ ॥

॥ 155-16 ॥

రాజసూయాశ్వమేధాద్యైః క్రతుభిర్భూరిదక్షిణైః ।

అనుగృహ్య సుహృద్వర్గం భోగైశ్చర్యసుఖేన చ ।

పితృపైతామహం రాజ్యమిమే భోక్ష్యన్తి తే సుతాః ॥

॥ 155-17 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

ఏవముక్త్యా నివేశ్యేనాన్ బ్రాహ్మణస్య నివేశనే ।

అబ్రవీత్ పాణ్డవశ్రేష్ఠమృషిర్వైషాయనస్తదా ।

ఇహ మాం సన్ప్రతీక్షధ్వమాగమిష్యామ్యహం పునః ॥

॥ 155-18 ॥

దేశకాలా విదిత్వైవ అస్యధ్వం పరమాం ముదమ్ ।

స తైః ప్రాణ్జలిభిః సర్వైస్తథేత్యుక్తో నరాధిప ।

జగామ భగవాన్ వ్యాసో యథాగతమృషిః ప్రభుః ॥

॥ 155-19 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి హిడింబువధపర్వణి ఏకచక్రాప్రవేశే వ్యాసదర్శనే

పశ్యపశ్చాశదధికశతతమో2ధ్యాయః ॥ 155 ॥

అధ్యాయ:-156 షట్పశ్చాశదధికశతతమో2ధ్యాయ: బకవధపర్వ
 బ్రాహ్మణపరివారస్య క్లేశం నివారయితుం కున్త్యా భీమసేనేన సహ సంలాపః,
 చిన్తయా బ్రాహ్మణస్య పరిదేవనం చ

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి బకవధపర్వణి బ్రాహ్మణచిన్తాయాం షట్పశ్చాశదధికశతతమో2ధ్యాయ: ||156 ||

వైశమ్పాయన ఉవాచ

ఏకచక్రాం గతాస్తే తు కున్తీపుత్రా మహారథాః ।
 అత ఊర్ధ్వం ద్విజశ్రేష్ఠ కిమకుర్వత పాణ్డవాః ॥

॥ 156-1 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

ఏకచక్రాం గతాస్తే తు కున్తీపుత్రా మహారథాః ।
 ఊషుర్నాతిచిరం కాలం బ్రాహ్మణస్య నివేశనే ॥

॥ 156-2 ॥

రమణీయాని పశ్యన్తో వనాని వివిధాని చ ।
 పార్థివానపి చోద్దేశాన్ సరితశ్చ సరాంసి చ ॥

॥ 156-3 ॥

చేరుర్భైక్షం తదా తే తు సర్వ ఏవ విశామ్పతే ।
 బభూవుర్నాగరాణాం చ స్వైర్గుణైః ప్రీయదర్శనాః ॥

॥ 156-4 ॥

నివేదయన్తి స్మ తదా కున్త్యా బైక్షం సదా నిశి ।
 తయా విభక్తాన్ భాగాంస్తే భుంజతే స్మ పృథక్పృథక్ ॥

॥ 156-5 ॥

అర్థం తే భుంజతే వీరాః సహ మాత్రా పరన్తపాః ।
 అర్థం సర్వస్య బైక్షస్య భీమో భుంజేక్తే మహాబలః ॥

॥ 156-6 ॥

తథా తు తేషాం వసతాం తస్మిన్ రాష్ట్రే మహాత్మనామ్ ।
 అతిచక్రామ సుమహాన్ కాలో2థ భరతర్షభ ॥

॥ 156-7 ॥

తతః కదాచిద్భైక్షాయ గతాస్తే పురుషర్షభాః ।
 సంకత్యా భీమసేనస్తు తత్రాస్తే పృథయా సహ ॥

॥ 156-8 ॥

అథార్తిజం మహాశబ్దం బ్రాహ్మణస్య నివేశనే ।
 భృశముత్పత్తితం ఘోరం కున్తీ శుశ్రావ భారత ॥

॥ 156-9 ॥

రోరూయమాణాంస్తాస్త్వస్త్వై పరిదేవయతశ్చ సా ।
 కారుణ్యాత్ సాధుభావాచ్చ కున్తీ రాజన్న చక్షమే ॥

॥ 156-10 ॥

